

Fredrik Martin Allard

In memoriam.

Som ett barn upplevde Fredrik Martin Allard musiken på ett medvetet sätt vid en högmässa i Åtvids kyrka. Han har själv skildrat det. Det var orgeln som gjort det outplånliga intrycket i gossens själ. Då sprang en källa upp i hans själ, en källa till glädje och mycken oro.

Att han hämtade tröst och kraft ur musiken var helt uppenbart för den som såg honom lyssna till musik.

Men musiken och framför allt kyrkomusiken blev för honom en särskild Guds kallelse ett krav och en uppgift. Självt en god musiker och sångare blev han en pelare inom den kyrkomusikaliska renässans, som han fick följa under hela sitt prästerliga arbete och se växa till väldig bredd.

Inom Kyrkosångens Vänner tog han livligt del i arbetet såväl inom Linköpings stiftskrets som ock i Centralkommittén, vars v. ordförande han var under många år. När Sveriges kyrkosångsförbund organiserades och år 1927 framträdde utåt vid den stora kyrkosångsfesten i Linköping stod han som dess ordförande och förblev i denna ställning under många år.

Allard hade den stora förmågan att kunna ena stridiga viljor och att återknyta brutna band. Han visade också gärna det förtroendet att lägga uppgifter i andras händer.

Men framför allt hade han lärt sig konsten att vänta på Guds tid. Under åtskilliga år såg det dystert ut för kyrkomusiken i Sverige. Det var åren efter första världskriget. Men Allard gav icke upp hoppet, han väntade, bad och spejade efter tecknen då Guds timme skulle slå. Han fick se den och blev glad.

Också för denna tidskrift och dess tillblivelse hade Allard ett starkt intresse, ådagalagt i både ord och gärning och vid några tillfällen har han framträtt som dess medarbetare.

Många av oss skola länge i tacksam erinran bevara minnet av den sällsport redlige arbetaren i Guds församling och av den trofaste och faderlige vännen.

Arthur Adell